

Helga Zepp-LaRouche interviewes af Sputnik forud for mødet mellem Xi og Trump

... jeg mener, at, siden Kina i 2013 lagde politikken med den Nye Silkevej, eller Bælt & Vej-initiativet, som det nu kaldes, på bordet, og har været i gang med at bygge denne Nye Silkevej, med en idé om, at også USA skulle tilslutte sig den, skulle det slet ikke forbavse mig, hvis noget i denne retning blev diskuteret, til manges store overraskelse.

5. april, 2017 – Dette er et udskrift af et interview, Sputnik førte med Helga Zepp-LaRouche i dag, mht. det forestående topmøde mellem præsidenterne Xi Jinping og Donald Trump:

Spørgsmål: Hvad vil tonen i mødet være?

Helga Zepp-LaRouche: Jeg tror, det vil være venskabeligt. De vestlige medier, der som regel ikke har ret, forsøger at reducere hele dette spørgsmål til en eller anden geopolitisk konflikt, men jeg mener, at begge parter har forberedt dette møde meget grundigt. Jeg mener, at, da udenrigsminister Rex Tillerson i sidste måned var i Beijing for at forberede mødet, sagde han, at de amerikansk-kinesiske relationer under Trump-administrationen ville blive en meget positiv relation, der bygger på nul konfrontation, nul konflikt, gensidig respekt og altid i søgen efter en »win-win«-løsning. Dette var nøjagtig den formulering, som Xi Jinping brugte i 2012, da han opfordrede til opbygningen af en ny type af relationer mellem store nationer, mellem Kina og USA.

Det blev dengang afvist af præsident Obama. Men det faktum, at

Tillerson nu bruger nøjagtig den samme formulering, er et meget positivt signal. Og jeg mener, at, siden Kina i 2013 lagde politikken med den Nye Silkevej, eller Bælt & Vej-initiativet, som det nu kaldes, på bordet, og har været i gang med at bygge denne Nye Silkevej, med en idé om, at også USA skulle tilslutte sig den, skulle det slet ikke forbavse mig, hvis noget i denne retning blev diskuteret, til manges store overraskelse.

SP: Javel. Tidligere har Trump beskyldt Kina for at voldtage den amerikanske økonomi. Han kaldte landet for en valuta-manipulator og truede endda med at gennemføre høj told på kinesisk import; men, når dette er sagt, hvilken reaktion bør vi forvente fra den kinesiske leder? Hvilke standpunkter vil de indtage?

Zepp-LaRouche: Jeg tror ikke, Xi Jinping vil reagere på den tone, som kandidaten Trump havde under sin kampagne. Og jeg tror, hvis de frem på bordet lægger den idé, at Kina ville investere i USA's infrastruktur – Trump har jo selv bebudet behovet for et \$1 billion stort program til genopbygning af den amerikanske infrastruktur. Der var for nylig en konference i Hongkong, hvor kinesiske økonomer skønnede, at det virkelige behov var på \$8 billion. Se, den måde, hvorpå man kan nedbringe underskuddet på handelsbalancen, er, hvis der kommer direkte kinesisk investering i infrastruktur, måske ikke lige med det samme, med indirekte; man kunne måske få en infrastrukturbank, hvor Kina kunne indsætte sine investeringer, eller en lignende løsning.

Men jeg er overbevist om, at de absolut vil komme ud af dette topmøde med resultater, der er til fordel for begge lande.

SP: Det er interessant, at De taler om en positiv løsning på handelsunderskuddet, som De netop nævnte, med Kina, der muligvis kunne skabe en særlig investeringsbank; men er der noget andet, som Trump kunne gøre for på en eller anden måde at nedbringe dette handelsunderskud? Eller findes der en måde,

hvorpå præsident Trump kunne forbedre relationerne mellem landene og forbedre handlen mellem landene?

Zepp-LaRouche: Trump har på det seneste flere gange nævnt, at han ønsker at vende tilbage til det Amerikanske Økonomiske System, som er Alexander Hamiltons, Lincolns og Henry Clays system, og det er i realiteten det system, der gjorde USA stort i kølvandet på Uafhængighedskrigen. Det var et yderst protektionistisk system. Alexander Hamilton skabte USA ved at skabe en Nationalbank, et statsligt kreditsystem, og f.eks. påpegede den tyske økonom Friedrich List forskellen mellem det Amerikanske Økonomiske System og det Britiske Økonomiske System, hvilket vil sige, at det Amerikanske System, som blev skabt af Hamilton, grundlæggende set siger, at den eneste kilde til rigdom er arbejdskraftens kreativitet og produktivitet; i sammenligning med det Britiske System, der siger, at man må opkøbe billigt og sælge dyrt, have kontrol over handelen og holde udgifterne til arbejdskraften så lave som muligt.

Hvis man rent faktisk ser på det, Kina har gjort med det kinesiske økonomiske mirakel i de seneste 30 år, så er det meget tættere på Alexander Hamiltons filosofi, end det ville være på systemet med globalisering og såkaldt »frihandel«. For jeg mener ikke, at det kinesiske frihandelssystem er helt det samme frihandelssystem, som briterne og amerikanerne under Obama- og Bush-administrationerne tænkte på.

Hvis Trump derfor siger, OK, globalisering førte til en outsourcing af produktive jobs, og jeg ønsker at genskabe den amerikanske økonomi, ja, så er det måden, hvorpå handelsunderskuddet nedbringes, for grunden til, at der er et handelsunderskud, er, at mange produkter i løbet af de seneste 16 år under Bush- og Obama-administrationerne i stigende grad blev mindre konkurrencedygtige, som i bilindustrien, f.eks. Grunden til, at der importeres flere biler fra Japan, Korea og Tyskland, end den anden vej rundt, er, at disse biler er bedre end de amerikanske biler.

Det, som Amerika må gøre, hvad præsident Trump må gøre – og jeg tror, det er, hvad han har til hensigt at gøre – er at genopbygge den amerikanske økonomi på det højeste, produktive niveau. Infrastrukturen er blot forstadiet, men så er der andre områder, som kernefission, men i særdeleshed kernefusionsteknologi, samarbejde om rummet med andre lande, så der er mange områder, hvor man kan foretage 'frøspring' ind i de mest produktive områder af økonomien, og jeg mener, det er, hvad Trump har til hensigt at gøre.

SP: Det er interessant, at De nævner dette, og jeg synes virkelig om, at De nævner dette spørgsmål. Det må vi desværre tage på et andet tidspunkt. Bortset fra disse spørgsmål, vi har diskuteret, er der så andre spørgsmål, som vil komme på bordet mellem den kinesiske leder og USA's præsident?

Zepp-LaRouche: Spørgsmålet om Nordkorea vil selvfølgelig stå højt på dagsordenen i betragtning af Nordkoreas nylige prøveaffyringer af missiler. Men her må man forstå, at Nordkorea ikke gør dette, fordi de planlægger en aggression mod Sydkorea eller Japan, eller USA. De gør dette som en reaktion mod deployeringen af THAAD-missiler, som både Kina og Rusland har sagt, udgør sikkerhedstrusler imod deres egen nationale sikkerhed; og, Nordkorea reagerer på de meget store [militære] øvelser, som omfatter USA, Japan og Sydkorea, og som finder sted i øjeblikket.

Måden at reducere dette på – det ville være mit gæt, at de vil indgå en aftale om at genforeslå sekspartsforhandlingerne, for at forsøge at finde en løsning, eller måske endda fempartsforhandlinger, for at forsøge at gennemarbejde en reel løsning, som kunne tilbydes Nordkorea. Men det er min overbevisning, at den eneste måde, hvorpå denne konflikt kan løses for altid, er at forlænge den Nye Silkevej ind i Korea, få en forening af Syd- og Nordkorea, og dernæst sammen udvikle, Nordkorea, selvfølgelig med at tage Nordkoreas suverænitæt i betragtning; men jeg mener ideen om at overvinde de forfærdelige, økonomiske vanskeligheder og bruge den

højtuddannede arbejdskraft, man har i Nordkorea! Folk er ikke klar over, at der faktisk er en højt udviklet arbejdskraft i Nordkorea.

Jeg mener, at den Nye Silkevej / Bælt & Vej-initiativet, selv på kort eller mellemlang sigt, er den ramme, inden for hvilken det nordkoreanske problem kan løses for altid.

SP: OK. Med dette spørgsmål vil jeg gerne takke Dem for at være med os i dag, Helga. Det var en fornøjelse at have Dem her, og jeg ser frem til at have Dem her i fremtiden.

Zepp-LaRouche: OK, mange tak.